

Włodzimierz Rączkowski

Warszkowo, st. 27, gm. Sławno, woj.
słupskie, AZP 11-26/54

Informator Archeologiczny : badania 25, 79-80

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Toruń, st. 23
AZP 40-42/-**Muzeum Okręgowe w Toruniu**

Badania prowadziła mgr Romualda Franczuk w l. 1987-1988 oraz mgr Ewa Bokiniec (autorka sprawozdania) w l. 1989-1991. Finansowane przez Muzeum Okręgowe w Toruniu i Wydział Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Toruniu. Osada kultury oksywijskiej i wielbarskiej, młodszy okres przedrzymski i wpływów rzymskich oraz wczesna faza wędrówek ludów (A-D)

Kontynuacja badań z r. 1986. W następnych latach przebadano 940 m² powierzchni osady. Za pomocą odwiertów ustalono jej wielkość na 1,5 ha.

Pod humusem o miąższości od 20 do 70 cm znajdowała się warstwa kulturowa o miąższości od 20 do 60 cm, pod nią — całec. W humusie zarejestrowano ceramikę głównie z okresu wpływów rzymskich oraz nieliczne fragm. naczyń wczesno- i późnośredniowiecznych oraz nowożytnych (100 fragm.). W warstwie kulturowej i obiektach wystąpiła ceramika wyłącznie późnolateńska i z okresu wpływów rzymskich — 33 000 fragm. naczyń, w tym w obiektach — 7000 fragm. Z zabytków ruchomych do ciekawszych należą: zapinka z brązu typu A 171, żelazny grzebień ażurowy, siekierka żelazna, 4 noże, tłoczek żelazny, łańcuszek z brązu, 2 fragm. zielonkawego koloru (jeden zdobiony falistą listwą plastyczną, profilowany — fragm. bransolety?), a także nieliczne ułamki późnorzymskich naczyń toczonych oraz dno naczynia terra sigillata. W stropie warstwy kulturowej natrafiono na podkowę i sierp żelazny, prawdopodobnie wczesnośredniowieczne.

Odsłonięto 155 obiektów, w tym: 1 cały (380 x 380 cm) oraz 3 obiekty mieszkalne wyeksplorowane częściowo. Dwa z nich posiadają wymiary 680 x 360, przy czym nie jest jeszcze znana pełna szerokość jednego z nich. Czwartą chatę uchwycono tylko częściowo — narożnik o wymiarach 240 x 260 cm. Poza tym odkryto nieckę kamienną (300 x 180 cm) wypełnioną gliną, a przy dnie popiołem i wapnem, 2 bruki kamienne (200 x 150 cm i 100 x 110 cm), 22 paleniska, 5 pochówków psów, 45 jam gospodarczych, w tym 3 wyłożone polepą, 44 dolki posłupowe oraz 32 o nieokreślonej funkcji. Zaobserwowano wyraźny podział osady na dwie części: północną — mieszkalną i południową — produkcyjną. W części północnej znajdowały się obiekty mieszkalne i jamy odpadowe oraz 2 pochówki psów odkryte pod chatami. Natomiast w części południowej wystąpiły duże ilości palenisk, jamy wyłożone polepą i brukiem kamiennym oraz wspomniana niecka kamienna. Z tej części osady uzyskano zdecydowanie mniej ceramiki niż z północnej.

W odległości ok. 500 m na zachód od omawianego stanowiska znajduje się st. 19 (osada) datowane również na okres późnolateński i wpływów rzymskich. Od strony st. 23 prowadzi w jego kierunku wąski pas warstwy kulturowej o szer. ok. 20 m.

Badania powinny być kontynuowane.

Warszkowo, st. 27
gm. Sławno, woj. śląskie
AZP 11-26/54**Uniwersytet im. Adama Mickiewicza**
Instytut Prahistorii w Poznaniu

Badania prowadził dr Włodzimierz Rączkowski (autor sprawozdania) przy współudziale studentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Finansowane przez Urząd Miasta i Gminy Sławno. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury wielbarskiej.

Ogółem od 1 do 30 lipca zbadano obszar o powierzchni 325 m² i zarejestrowano 124 obiekty. Większość z nich to ślady po słupach. W oparciu o część z nich można wyznaczyć zarys drewnianego obiektu naziemnego o ścianach w konstrukcji plecionkowej (stosunkowo dobrze zachowane ślady). Odkryto ponadto paleniska (7) i piec.

Wśród ceramiki zdecydowanie dominują fragm. naczyń z okresu wpływów rzymskich. Występują też pojedyncze fragm. naczyń neolitycznych (kultura pucharów lejkowatych, kultura amfor kulistych) i kultury łużyckiej/pomorskiej.

Materiały czasowo znajdują się w Instytucie Prahistorii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

Warszkowo, st. 30, gm. Sławno, woj. śląskie patrz wczesna epoka żelaza

**Wilkowa, st. 5
gm. Lubnice, woj. tarnobrz-
kie
AZP 94-68/25**

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Oddział Wojewódzki w Tarnobrzegu

Badania prowadzili mgr mgr Ewa i Krzysztof Garbaczowie. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków w Tarnobrzegu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego.

Kontynuowano badania wykopaliskowe rozpoczęte w 1988 r. W wykopach założonych w południowej części stanowiska natrafiono na ślady zniszczonych obiektów, najprawdopodobniej grobów. Na uwagę zasługuje grób jamowy zawierający liczne fragm. kilku naczyń, a także żelazny nóż i nieliczne, przepalone kości.

Badania będą kontynuowane.

**Wronowice-Paprzyce, st. 2
gm. Werbkowice, woj. zamoj-
skie
AZP 89-92/4**

Państwowa Służba Ochrony Zabytków
Wydział Archeologiczny w Zamościu

Badania prowadzili mgr mgr Wiesław Koman i Józef Niedźwiedź. Finansowane przez Państwową Służbę Ochrony Zabytków Wydział Archeologiczny w Zamościu. Osada z okresu lateńskiego.

Stanowisko znane jest z badań ratowniczych przeprowadzonych w 1976 i 1977 r. przez A. Kokowskiego. Badania terenowe w ramach AZP pozwoliły odkryć częściowo zniszczony obiekt znajdujący się w profilu ściany wybierzyska piasku, tuż obok polnej drogi. W związku z tym przeprowadzono jednodniowe badania interwencyjne.

Po zdjęciu wierzchniej warstwy piasku, na gł. 35 cm zaobserwowano strop obiektu. W rzucie poziomym obiekt miał kształt owalny (zachowało się ok. 60% obiektu) a w profilu soczewkowaty. Wypełnisko składało się z dużej ilości polepy, kilku przepalonych kamieni, dużej ilości węgli drzewnych, wśród których znaleziono 2 nadpalone kawałki drewna, oraz kilku „cegiełek” glinianych. Zbioru zabytków dopełniło rozbite naczynie.

Obiekt oznaczony jako 1/91 jest analogiczny do obiektu 4/77 zaliczonego jako obiekt produkcyjny do kultury łużyckiej. O ile z pierwszym członem stwierdzenia można się zgodzić, o tyle zaliczenie go do kultury łużyckiej jest chyba błędne, jako że mały fragm. ceramiki, który datował obiekt, znajdował się najprawdopodobniej na złożu wtórnym. Sądzić tak można na podstawie analogii obu obiektów, tj. 4/77 i 1/91, które mają identyczny rozkład materiałów. Odkryte w sezonie 1991 naczynie ze względu na formę i ornamentikę można zaliczyć najwcześniej do okresu lateńskiego lub wpływów rzymskich. Forma jest długotrwała i mało charakterystyczna, choć występuje niezbyt często. Tym samym cały obiekt 1/91 należy datować podobnie jak naczynie.